

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/155/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115208896
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115208896.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava p r o t i žalovanej: L. B., M.. XX.X.XXXX, Q. N., B. XXX/X, o zaplatenie 1676,93 Eur a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie istiny nad 1.454,43 Eur.

P r i p ú š ť a zmenu žaloby ohľadom úrokov z omeškania v zmysle písomného podania žalobcu z 13.1.20156.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 1.123,88 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.153,88 Eur od 21.10.2014 do 4.9.2015 a zo sumy 1.1123,88 Eur od 5.9.2015 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 50 Eur počnúc mesiacom februárom 2016 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou zo dňa 15.4.2015 domáhala zaplatenia sumy 1676,93 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 4.5.2012 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 20.10.2011 zmluvu o pôžičke, ktorou poskytol žalovanej celkovú sumu celkovú sumu pôžičky 1877,72 Eur, z ktorej doposiaľ uhradila 59 Eur. Pôvodný žalobca listom zo dňa 26.4.2012 vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

V priebehu konania obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila zmluvou zo dňa 1.6.2015 túto pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., pričom súd túto zmenu žalobcu pripustil právoplatným uznesením č.k. 11C/155/2015-23 zo dňa 20.8.2015.

Pred začatím konania vo veci samej žalobca zobral späť žalobu v časti istiny nad 1454,43 Eur. Späťvzatie sa teda týkalo sumy 222,50 eur a tá predstavovala poplatky a zmluvné pokuty vo výške 192,50 eur a úhradu dlhu, ku ktorej došlo po podaní žaloby a to dňa 4.9.2015 vo výške 35 Eur. K späťvzatiu žaloby došlo písomným podaním zo dňa 13.1.2016, v ktorom žalobca vysvetlil aj to, že suma 59 Eur, ktorá je spomínaná aj v pôvodnej žalobe ako úhrada zo zmluvy, predstavuje len zaplatenie akontácie v súvislosti s kúpou výrobku a teda nepredstavuje úhradu z úveru.

Žalovaná suma vo výške 1454,43 Eur tak podľa žalobcu predstavuje neuhradené úverové splátky v celkovej výške 252,60 Eur splatné od 20.12.2011 do 20.4.2012 a zvyšok predstavuje predčasne zosplatenú istinu zostatku úveru vo výške 1231,83 Eur, ktorá predstavuje len istinu úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Žalobca tak písomným podaním zo dňa 13.1.2016 žiadal, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu sumu 1454,43 Eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1484,43 Eur od 4.5.2012 do 4.9.2015 a vo výške 8,05% ročne zo sumy 1454,43 Eur od 5.9.2015 do zaplatenia. Súd túto zmenu žaloby na pojednávaní pripustil podľa § 95 ods. 1 O.s.p.

Žalovaná uznala svoj dlh voči žalobcovi, žiadala však o povolenie mesačných splátok po 50 Eur vzhľadom na svoju zlú sociálnu situáciu. Jej jediným príjmom je totiž len čiastočný invalidný dôchodok vo výške 131 eur mesačne. Manžel poberá starobný dôchodok vo výške 330 Eur mesačne a pritom za elektrinu a plyn uhrádzajú každý mesiac 180 Eur. Manžel pritom spláca aj iné úvery, ktoré nevedela špecifikovať a poukázala na to, že ona sama má zdravotné problémy kvôli ktorým má výdavky na lieky mesačne 37 Eur. Prekonala silný infarkt, má cukrovku a astmu, o čom doložila aj lekársku správu s výpisom všetkých liekov, ktoré jej boli predpísané.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu, výsluchom žalovanej, zmluvou o pôžičke zo dňa 20.10.2011, úverovými zmluvnými podmienkami, predžalobnou upomienkou s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok a zistil tento skutkový stav:

Dňa 20.10.2011 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o pôžičke č. 20136425. Touto zmluvou veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1340 Eur na kúpu vodného filtra za kúpnu cenu 1399 Eur. Akontácia predstavovala sumu 59 Eur, pričom žalovaná sa zaviazala pôžičku vo výške 1340 Eur splatiť 36 mesačnými splátkami po 50,52 Eur, takže celkovo sa zaviazala veriteľovi zaplatiť sumu 1818,72 eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 23,21%, RPMN v tej istej hodnote, priemerná hodnota RPMN 45,11 % a celkové náklady spotrebiteľa 478,72 Eur. Ako termín konečnej splatnosti je uvedený október 2014.

V zmluve sa tiež uvádza, že žalovaná má príjem 300 Eur a nič iné ohľadom jej bonity už uvedené nie. Žalovaná však v tejto súvislosti prehlásila, že nebola žiadaná ani o oznámenie výšky jej príjmu a ten napokon ani nekorešpondoval so skutočnosťou, keďže už v tom čase mala len čiastočný invalidný dôchodok 131 Eur mesačne. Napokon zo zmluvy je zrejmé, že žiadny doklad o výške príjmu predkladaný nebol, keďže príslušné kolonky týkajúce sa predložených potvrdení o príjme dôchodku, výpis z účtu, označené nie sú.

Žalovaná brala úver na kúpu vodného filtra, pri kúpe uhradila akontáciu 59 Eur. Filter stál 1399 Eur, preto úver jej bol poskytnutý vo výške 1340 Eur. Žalovaná však úver vôbec nesplácala, finančne jej to nevychádzalo, mala totiž mnohé zdravotné problémy, navyše manžel dostal rakovinu. Uhradila len 30 Eur dňa 4.9.2015, teda po podaní žaloby.

Žalovaná prehlásila, že podmienky k zmluve o pôžičke jej odovzdané neboli, dostala len samotnú zmluvu o pôžičke končiacu podpismi.

V zmluve a ani v „Podmienkach k zmluve o pôžičke“ nebola upravená možnosť predčasného zosplatenia úveru. Z bodu 6 „Podmienok“ vyplýva, že dohodnutá mesačná splátka bola splatná 20.dňa v mesiaci.

Listom zo dňa 26.4.2012 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade s VOP, ktoré však nešpecifikovala. Istinu v tomto liste vyčíslila na 1838,92 eur a žiadala ju zaplatiť najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Uvedenú zásielku žalovaná prevzala dňa 30.4.2012.

Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miere nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/ a y/ a § 10 ods. 1.

Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

V dôsledku absencie vyššie citovanej obligatórnej náležitosti zmluvy je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná by teda mala žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1340 Eur.

Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 524 a násl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Žalobca uplatnil si aj úroky z omeškania zo žalovanej sumy od 4.5.2012, pričom vychádzal z toho, že listom zo dňa 26.4.2012 došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru. Súd k tomu uvádza, že takáto možnosť vyplýva z ustanovenia § 565 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ

žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

V danom prípade však žalobca nepreukázal dohodu jeho právneho predchodcu a žalovanej ohľadom možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Súd navyše nezistil, že by došlo k inému predčasnému ukončeniu zmluvy (žalobca to napokon ani netvrdil) a preto úroky z omeškania súd priznal až odo dňa po konečnej splatnosti úveru. Tá bola stanovená na 3 roky do 20.10.2014, kedy bola stanovená splatnosť poslednej splátky. Súd teda priznal úroky z omeškania až od nasledujúceho dňa a preto žalobu v prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal úroky z omeškania už od 4.5.2012 a vo väčšom rozsahu - 9% ročne, hoci mal nárok len na úroky z omeškania vo výške 8,05% ročne, súd zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.7.2010 do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi vznikol ešte dňa 20.10.2011, výška úrokov z omeškania sa posudzuje podľa doterajšieho predpisu. Ku dňu 20.10.2014 predstavuje 8,05% ročne.

V danom prípade súd zároveň konštatuje, že právny predchodca žalobcu nebol ani oprávnený úver zosplatiť a to s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 2.4.2010 do 30.11.2011. Podľa citovaného ustanovenia ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom nezistoval bonitu žalovanej, čo prehlásila samotná žalovaná a súd nemal dôvod jej výpovedi neveriť, zvlášť za situácie, keď tomuto jej vyjadreniu nasvedčuje aj skutočnosť, že výška jej údajného príjmu nezodpovedala realite. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia si citovanej zákonnej povinnosti veriteľa spočíva na žalobcovi, v tomto prípade však žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca konal s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

V danom prípade vzhľadom na to, že nepochybne predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, súd sa zaoberal aj otázkou premlčania jednotlivých splátok, nakoľko s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa má túto povinnosť stanovenú ex offa.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa názoru súdu nepochybne spotrebiteľské zmluvy majú občianskoprávny charakter, čo napokon vyplýva z ich zaradenia v rámci Občianskeho zákonníka (§ 52 a násl.), pričom súdy už judikovali, že pri spotrebiteľských úveroch je potrebné pri posúdení premlčania aplikovať Občiansky zákonník a nie Obchodný zákonník (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 27/2012 zo dňa 30.10.2012 alebo 13Co 100/2012 zo dňa 28.2.2013). Vychádzali pritom z ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého pri spotrebiteľskej zmluve a to vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava o premlčaní, teda trojročná premlčacia lehota podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročná premlčacia lehota upravená Obchodným zákonníkom.

Pri úvahe o tom, aký právny predpis sa použije na posúdenie premlčania, súd sa navyše riadil aj úpravou pôsobnosti Obchodného zákonníka v § 261 a v súvislosti s vyriešením tejto spornej otázky poukazuje na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka. Podľa neho touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy okrem iného zo zmluvy o úvere (§ 497). Použitie Obchodného zákonníka je teda uvedené explicitne v citovanom § a teda aplikuje sa len na zmluvy uzavreté podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo však nie je tento prípad. Zmluva totiž bola uzavretá podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ktorý je potrebné považovať za špeciálny právny predpis. Preto podľa súdu je vylúčená aplikácia Obchodného zákonníka aj v súvislosti s premlčaním a keďže ani osobitný právny predpis, teda zákon o spotrebiteľských úveroch, nerieši otázku premlčania, je potrebné pri premlčaní vychádzať z ustanovenia Občianskeho zákonníka. Napokon pochybnosti v tomto smere boli už odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z., ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

Citované ustanovenie sa pritom má použiť vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto novely ako to vyplýva z právneho záveru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Podľa 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

S poukazom na § 103 OZ teda každá splátka predstavuje samostatné plnenie a pre každú z nich platí trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, ktorá plynie samostatne od splatnosti tej ktorej splátky (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co 179/2014 zo dňa 23.10.2014 alebo Krajského súdu v Žiline 11Co 309/2014 zo dňa 13.10.2014).

V danom prípade bola žaloba podaná 15.4.2015, čo znamená, že premlčané splátky sú do 15.4.2012. Žalovaná žiadne splátky neuhradila, a keďže splatnosť každej splátky bola 20.dňa v mesiaci, nepremľčané sú splátky splatné od 20.4.2012 do 20.10.2014 - kedy bola stanovená splatnosť poslednej splátky. Ide teda o 31 splátok, ktoré však súd počítal len vo výške 37,22 Eur za jednu splátku (nie 50,52 Eur). Vyplýva to zo záveru súdu o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaná by mala vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1340 Eur a keďže tento úver mala splatiť 36 mesačnými splátkami, jedna splátka predstavuje 37,22 Eur (1340/36). Za 31 nepremľčaných mesačných splátok súd prisúdil žalobcovi sumu 1123,88 Eur a to pod odpočítaním úhrady vo výške 30 Eur dňa 4.9.2015 (31 x 37,22 - 30) a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Úroky z omeškania boli priznané od 21.10.2014 pôvodne z pohľadávky vo výške 1153,88 Eur (31 splátok x 37,22) a to až do dátumu úhrady sumy 30 Eur dňa 4.9.2015, od nasledujúceho dňa úroky z omeškania boli určené zo sumy poníženej o túto úhradu, teda z prisúdenej istiny až do zaplatenia dlhu.

Súd žalovanej vzhľadom na jej zlú sociálnu situáciu, minimálny príjem a zlý zdravotný stav povolil mesačné splátky tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku a to s použitím § 160 ods. 1 vety druhej O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. Žalobca inak v danom prípade vzhľadom na pomer úspechu by mal nárok len na pomernú časť náhrady trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. Súd však porovnal mimoriadne nepriaznivé pomery žalovanej s pomermi žalobcu ako veľkej finančnej spoločnosti a dospel k záveru, že je daný dôvod na nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.